

Investice v době krize

Navzdory hospodářské krizi byly nedávno dokončeny nebo dosud probíhají investiční akce do oblasti chemického výzkumu a výuky. Jejich plány jistě vznikaly ještě v době, kdy příchod recese nikdo netušil, přesto však skutečnost, že nebyly zrušeny ani odloženy, je příjemným překvapením. Vybral jsem z těchto akcí dvě, jednu velkou a jednu podstatně menší a domnívám se, že některá fakta a čísla o těchto dvou stavbách by mohla naši odbornou veřejnost zajímat. Snad se Brňáci na mě nebudou zlobit, že nepíši o dokončovaném kampusu Masarykovy univerzity v Brně-Bohunicích, kde najdou svůj domov i chemické a biologické obory Přírodovědecké fakulty, ale ten jsem dosud nenavštívil.

Začneme tou větší investicí. V Pardubicích-Polabinách již od předloňska stojí a od loňska fungují tři nové budovy kampusu Univerzity Pardubice (Fakulty chemicko-technologické) podle návrhu architektů Pilaře a Kuby (a dalších spoluautorů). Stavba byla zahájena r. 2005, stavební práce byly dokončeny v listopadu 2008, do provozu byla uvedena počátkem r. 2009. Musím říci, že při návštěvě tohoto kampusu jsem byl ohromen: jde o opravdu rozmáchlou stavbu, jejíž investiční náklady činily 1,3 mld. Kč. Celkem je v nich 823 místností (!), z toho 168 laboratoří, 24 učeben a 4 velké posluchárny. Kapacita je 1800 studentů, nepočítaje zaměstnance. Jistě by se našly chyby a nedokonalosti (i sami tamní pracovníci mi sdělili určité drobnější výhrady), ale laboratoře jsou vcelku velmi dobře vybaveny a mají technologická i sociální zázemí. Díky spolupráci na grantu budu tento objekt v nejbližších letech pravděpodobně častěji navštěvovat a jsem zvědav, jak se bude vyvíjet názor mých kolegů z týmu na jejich nové pracoviště.

Ta výrazně menší investice se letos začíná realizovat na autorově pracovišti, tj. Ústavu makromolekulární chemie v.v.i. AVČR v Praze, a její výsledek ponese název Centrum polymerních materiálů a technologií Otty Wichterle. Většinou půjde o zásadní rekonstrukce, příp. nevelké rozšíření stávajících objektů. Investiční náklady budou činit necelých 80 mil. Kč, z nichž 65 mil. pochází z dotace z Operačního programu Praha-Konkurenceschopnost, zbytek bude financovat ústav. Z uvedené celkové částky je asi 30 mil. určeno na vybavení. I zde půjde o vytvoření výrazně modernějších laboratoří a jejich technologického zázemí oproti současnému stavu, který – přes mnohé úpravy a vylepšení – přeci jen odpovídá požadavkům počátku šedesátých let, kdy byl ústav dokončován. Tento projekt byl motivován jednak vzrůstajícím významem polymerních materiálů pro technologie a inovace, jednak tím, že zpracovatelský a materiálový výzkum na našem ústavu dosud probíhá v nevyhovujících prostorách, navíc na odloučeném pracovišti v jiné městské části. Zájemce o podrobnosti odkazují na článek F. Rypáčka a Z. Pientky v Bulletinu českých chemických společností v tomto červencovém čísle.

V pamětech pana profesora Wichterle je barvitě a zábavně vylíčeno, jakých úskoků a fint museli otcové-zakladatelé ústavu použít, aby přesvědčili tehdejší stranické a státní vedení, že navrhované investice do makromolekulární vědy se vyplatí. A skutečně se vyplatily. Doufejme, že se vyplatí i investice současné – do pardubického kampusu i do Centra.

Jiří Podešva